

A Tisza–Rakovszky-párbaj

Tisza István gróf és Rakovszky István országgyűlési képviselők összekülönböztek, később Arlow vívótermében súlyos feltételekkel párbajt vívtak. A párbaj feltételket a következőkben állapították meg: középnehéz kardok, bandage nélkül, végkimerülésig, szúrás megengedve. A vezető segéd Üschritz Zsigmond báró volt. Elsőnek a párbaj színhelyére Rakovszky érkezett, közvetlenül utána jött Tisza István gróf Andrassy Gyula gróffal. Mindjárt az első összecsapásnál Rakovszky csaknem fejbe vágta ellenfelét, de Tisza kivédte a csapást, és a következő pillanatban gyors ríposztal Rakovszky karját a könyök hajlásában alaposan megvágta. A sebet, amely mintegy öt centiméter hosszú volt, az orvosok húsz perc alatt megtisztították és bevarrták. Rajzolóink a helyszínen készült kitűnő képen megörökítette a párbaj leghevesebb jelenetét.

(*Tolnai Világlapja*, II. évf./1. szám, 1902. január 4.)



A német szó

Egy mezőföldi gazdaember Bécsbe ment, hogy fiát, aki ott mint huszár szolgálja a császárt, meglátogathassa. Ahogy nagy büszkén halad az ő huszárfiával, egyszer csak megáll egy divatárusbolt előtt.

– Tán venni akar valamit, édesapám? – kérdi a fia.

– Kéne valamit vennem – mondja az

öreg –, csakhogy nagy baj van ám.

– No mi az?

– Hát meghagyta az anyukom, hogy Gyuri öcsédnek egy hózentrógert vigyek, de nem tudom ám, hogyan kéne németül mondani...

(*Tolnai Világlapja*, II. évf. I. szám, 1902. jan. 4.)



Agyonlőtték egy tehenet – párbajban

Prágában egy súlyos feltételű pisztolypárbaj meglehetősen komikus véget nyert. A párbajozó felek húsz lépésnyi távolságról lőtték egymásra. A második lövésnél hatalmas ordítás reszkettette meg a levegőt, mert a közelben egy gyanútlanul legelésző tehenet ért a golyó és ölt meg. Az állat gazdája a lövés zajára szintén megjelent s a párbajozókat kényszerített száznegyven korona kárának megtérítésére. Az összeg kiegyenlítése után a felek békülés nélkül távoztak. Jó lesz ezentúl állatorvosokat is vinni a párbajhoz.



Verekedő ezredek

A maga nemében páratlan verekedésben tört ki két Aldershofban álmásozó angol ezred egymás iránt való dühe. A Worcester- és a Durham-ezred legénysége régóta farkaszemet nézett egymással s az apróbb ellenségek után a múlt héten ököltre mentek az angol fúk a kaszárnya kántinjában. Valóságos kis háborút vívott

egymással a két elkeseredett ellenfél. Sortúzzel támadta egymásra, majd feltűzött szurronnyal nyomultak egymás ellen és vér per sze omlott bőven. A Durham-ezred tizen-nyolc embere súlyosan megsebesült a fején és a mellén. A nagyobb vérengzést csak a föllármázott gárdisták akadályozták meg, kiknek önfeláldozó közbelépésükkel sikerült szétválasztaniuk a küzdő feleket. A kaszárnyának egyetlen ablaka nem maradt épen; valamennyit bezúzta a sok a jégeső módjára hulló golyó. Nem érdektelen, hogy a két ezred október hó 25-én együtt indult útnak Dél-Afrika felé.



Eladó asszonyok

Oroszország néhány tartományában, így a kamyschini kerületben jó dolguk van a lányos apáknak. Ő-orosz szokás szerint a moszkovit parasztok között dívik a leányvásár, de a szó legmorálisabb értelmében és a mi szokásainkkal teljesen ellenkező módon. A vőlegény ugyanis – mert a csak a törvényes férj számára eladó a leányzó – készpénzért vásárolja meg az apától a leányát s ha szép a jövőendő menyecske, 200-300 rubelt is fizet érte. Csúnya leányt 20-30 rubelért kótyavetyélnek el, sőt Kamyschin tartományban van olyan apa is, aki ingyen kínálja csemetéjét, csak akadjon vállalkozó, aki feleségül veszi.

(*Tolnai Világlapja*, I. évf. I. szám, 1901. szeptember 28.)



Az első női sofőr

Ezt a kedves képiünket a létért való küzdelem alkotta. Egy berlini fiatalasszony, a magyar származású dr. Pappné elhatározta, hogy mint automobil-bérműkocsi-vezető fogja megkeresni kenyerét a maga és két kis



gyermek számára. Pedig mennyi nehézség állotta útját, mielőtt megkezdte volna pályáját! Ahová fordult, mindeütt azt mondták neki: „Ön túl szép ahhoz, hogy sofőr legyen!” A fiatalasszonyt azonban nem riasztotta vissza semmi akadály. Megtanulta az automobilvezető tudományát és fényes sikerrel tette le a képesítő vizsgát, pedig a bizottság nagyon szigorúan bánt el vele. A minap volt az első nyilvános útja. Este hét órától reggel hat óráig szakadatlanul volt dolga és ezen az első éjjelen 120 márkát keresett. A férfikollégái nem irigykedtek rá, sőt virágcsokorral üdvözölték az első női sofőrt. A példáját többen is akarják követni Berlinben és így valószínű, hogy nemsokára a mi utcáinkon is meg fog jelenni a modern életnek újabb hírnöke.

(*Tolnai Világlapja*, VII. évf. 36. szám, 1907. szeptember 1.)



2002/XIV. 3–4.

Afrikai karrier

Fölkli János bajai volt asztaloslegény, ki jelenleg az abesszíniai császár udvari asztalosa. Fölkli néhány évvel ezelőtt vándorolt Abesszíniába s ott Menelik császár annyira megkedvelte, hogy kinevezte udvari asztalosának és fegyveres kíséretet adott melléje.

(*Tolnai Világlapja*, VII. évf. 36. sz. 1907. szept. 1.)

**S Z Á M U N K S Z E R Z Ő I**

Alács Attila hallgató (SZTE JGYTFK); Andorka Gábor hallgató (SZTE JGYTFK); Czotter Gábor főmozdonyvezető (Hegyeshalom); Dobrán Zsuzsanna hallgató (SZTE JGYTFK); Engi József közlekedéstörténész (Szeged); Fejes Bálint hallgató (SZTE JGYTFK); Hímer Attila hallgató (SZTE JGYTFK); Kiss Gábor Ferenc tanár (SZTE JGYTFK); Mauer Éva hallgató (SZTE JGYTFK); Mészáros Csaba tanár (Szeged); Mészáros Tamás hallgató (SZTE JGYTFK); Miklós Péter hallgató (SZTE BTK); Nótári Tamás PhD hallgató (SZTE BTK); Nagy Tamás tanár (Tatabánya); Pusztai János (Szeged); Simon Endre Tamás tanár.